

Rode: I Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Lange, gaaende ud paa, at det trak op til en Kamp mellem Statsmagten og Nationalbanken, har jeg tilladt mig at gøre opmærksom paa, hvilken Stilling Nationalbanken har, og hvilket Indtryk dens Ledelse gør paa Befolkningen, blandt andet ved at henvise til, at ingen Sinde er Kritikken over denne Ledelse kommet saa skarpt til Orde som i Dag i det andet høje Ting fra et Medlem af det konservative Folkeparti. Hvis Fortrykket laa for os, og vi kunde oplæse disse Udtalelser, vilde ingen bestride Rigtigheden af, at ingen Sinde er denne Ledelse karakteriseret skarpere end i Dag af et Medlem af det konservative Folkeparti. Jeg har overfor dette gjort opmærksom paa, at en Ledelse, der staar saaledes, ikke er egnet til at føre an i en Kamp med Statsmagten, og jeg har saa henvist det konservative Folkeparti, som agter at deltage ivrigt i denne Diskussion, til at lægge Mærke til, at ethvert Ord, de siger i denne Sag, vil komme til at spille en Rolle i den fremtidige Behandling af den. Det kan ikke være Partiet ukært at høre dette. Og hvad jeg yderligere har sagt, er: Mine Herrer, De har en god Forbindelse til at undgaa denne Kamp, som De dog selv maa advare imod.

Christmas Møller: Gennem fire lange Aar har vi fra et bestemt politisk Partis Side hørt fremført Kravet om, at den Politik, der skulde føres her i Landet, skulde være en Politik paa bredt demokratisk Grundlag. Det skulde være det brede demokratiske Grundlag, strækkende sig fra Socialdemokraterne helt over til Venstre, saa heldigt formet, at det ærede Medlem Hr. Rode sad i Midten, som skulde føre dansk Politik frem. Det Forslag, vi nu staar overfor at skulle gøre til endelig Lov, er jo et Udtryk for det brede demokratiske Grundlag, og jeg tror derfor, det kunde være ganske heldigt — jeg tror ogsaa, det er med stor Ret, det gøres — at undersøge, med hvilken Ret dette Forlig er sluttet mellem disse Partier, om det Grundlag, som ligger bag det, om den Overbevisning, der staar bag det, ogsaa er i Overensstemmelse med det, der er vedtaget. Thi vel er det rigtigt, saaledes som det er sagt, at der skulde vises Resignation i denne Sag, og der er sagt, at der er fra de tre Partiers Side vist megen forstandig Resignation, men jeg tror, at hvis man vilde gennemgaa det danske Valutaproblems Historie, vilde man være klar over, at med Hensyn til alt det, som de Radikale og Socialdemokraterne gennem fire Aar har krævet angaaende denne Sags Løsning, har de aldeles

ikke nu ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal vist en forstandig Resignation. Nej, Forholdet er tværtimod dette, at samtlige de Krav, som de gennem alle disse Aar har stillet op angaaende Valutaspørgsmaalet, og først og fremmest Kravet om, at Handelsbalancen skulde bringes i Orden — dette Krav har de nu forladt. Naar vi derfor nu staar overfor den „endelige“ Ordning af denne Sag, og naar der fra anden Side lægges en saa afgørende Vægt paa, hvilken Stilling det konservative Folkeparti har indtaget, og man samtidig bebrejdende siger til os, at det havde dog en overordentlig Vægt, om alle fire Partier i Enighed kunde have vedtaget dette Lovforslag — saa tror jeg, det kan være rigtigt ganske kort at gennemgaa denne Sags Historie og se paa, om de Krav, man i tidligere Tid fra radikal og socialdemokratisk Side stillede til en virkelig Løsning af Valutaspørgsmaalet, nu er opfyldt. Jeg ser i Dag, at Regeringens Hovedorgan skriver følgende, som jeg med Formandens Tilladelse vil anmode om at citere — jeg beder straks om Tilladelse til at citere enkelte andre Punkter under min fortsatte Tale

Formanden: Dog ikke for meget.

Christmas Møller: Jeg skal gøre det saa kort som muligt, men jeg tror, den højtærede Formand vil give mig Ret i, at det, naar vi staar overfor en saa vigtig Vedtagelse som denne, er overordentlig betydningsfuldt at undersøge alle de kloge og gode Standpunkter, som ogsaa den højtærede Formands Parti har indtaget i Tidens Løb overfor denne Sag. „Social-Demokraten“ skriver i Dag: „Lad os da i Dag forbigaa de mange mørke Minder fra Valutasagens aarelange Vandring gennem Ørkenen og glæde os over, at Maalet omsider er naaet“. Vi skal altsaa nu ikke tænke paa, hvad der tidligere er sagt, vi skal se fuldkommen bort fra alle de tidligere Standpunkter og kun glæde os over, at Maalet endelig er naaet.

Jeg skal nu ganske kort i Tilslutning til de Bemærkninger, som mit Partis ærede Ordfører (Lange) har gjort angaaende denne Sag, gøre opmærksom paa, at Valutaspørgsmaalet, saaledes som vi her behandler det, har været til Behandling i to Perioder i de sidste 4—5 Aar. Den første Periode var Rigsdagssamlingen 1919—20 og den første Rigsdagssamling under Ministeriet Neergaard. Den anden var Tiden fra 1923 til nu. Jeg vil her have Lov til at minde om, hvorledes man fra radikal